

Eger, 1893. május 27. – Eger, 1971. szeptember 24.

Apja kőművessegéd volt. Fia az elemi iskola hat osztályának elvégzése után kőművesnek tanult. 1907-ben belépett a Magyarországi Ifjómunkás Szövetség egri csoportjába. A segédlevelet megszerezve 1909-ben Budapestre költözött és ott dolgozott, majd 1912–1914-ig Ausztriában és Olaszországban kereste kenyerét. Az első világháborúban az orosz fronton harcolt. Budapesten tagja lett az építőmunkás szakszervezetnek, az MSZDP-nek, majd 1919 elején a KMP-nek. A Tanácsköztársaság alatt az Egri Forradalmi Törvényszék bírása és elnökhelyettese volt. Tagja a városi pártvezetőségnek és a munkás- és katonatanácsnak. A kommün bukása után három és fél évi börtönre ítélték, 1921-ben kegyelemmel szabadult. 1923-ban Csehszlovákiába emigrált, Rimaszombaton és Losoncon volt kőműves. Tagja volt a CSKP-nak. 1938-ban tért vissza Magyarországra. 1943-ig – mivel egri letelepedését a rendőrség megakadályozta – az országban különböző építkezéseken dolgozott. 1943-tól Egerben szakmájában dolgozott. Rendőri felügyelet alatt állt, majd hadi munkára osztották be. 1944 augusztusáig egy munkaszolgálatos munkásszárad építési vezetője volt, majd illegalitásba ment. Egerben a nemzeti bizottság 1944. december 18-án tartott alakuló ülésén választották meg a város és Heves vármegye képviselőjévé az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. December 4-én a Magyar Kommunista Párt egri szervezete alapító tagja, 1945. május elejei leváltásáig megyei és városi titkár volt. 1944 decemberében rövid ideig a városi polgárőrség parancsnoka is volt. Tagja a városi és a megyei nemzeti bizottságnak, 1945 augusztusától 1947-ig az Egri Nemzeti Bizottság kultúrpolitikai bizottságát vezette. Leváltása után a vármegyei Nemzeti Segély titkára volt 1946-ig. 1945 áprilisában beválasztották az egri képviselő-testületbe. 1947-től gazdasági posztokat töltött be, 1950-ben megválasztották a Heves Megyei Tanács elnökhelyettesének. 1951-től az Egri Magasépítő Vállalat igazgatója volt. 1952-ben – 1919-es múltja miatt – leváltották, 1955-ig kőművesként kellett dolgoznia az Egri Építőipari Kisipari Termelőszövetkezetnél. 1955 októberében kinevezték az Egri Ingatlankezelő és -közvetítő Vállalat igazgatójának. 1956. október végén részt vett az egri pártszékház fegyveres védelmében, majd 1956. november és 1957. január között a karhatalom, 1957 márciusától a munkásőrség tagja. 1959-ig a megyei szervezési alosztály vezetője volt. 1956–1957-ben az MSZMP egri városi intéző bizottsága, majd a revíziós bizottság tagja lett. 1960. november 1-jén vonult nyugdíjba. 1957-től nyugdíjazásáig a városi tanács tagja volt.